

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 22 februari 1896, kl. 1 e. m.

Memorial, angående personlig löneförhöjning åt förvaltaren vid Tumba bruk J. T. Fiebelkorn.

I en till bankoutskottet stäld ansökning har förvaltaren vid Tumba bruk Johan Theodor Fiebelkorn hemställt, att honom måtte beredas ett personligt lönetillägg å 1,000 kronor; och hafva fullmäktige i riksbanken, med öfverlemnande af ansökningen, anført:

»I anledning af berörda ansökan, som härhos bifogas och hvar-
öfver fullmäktige jemlikt bestämmelserna i § 50 af bankoreglementet
hafva att till utskottet afgifva utlåtande, få fullmäktige till en början
erinra, att bemälde förvaltares aflöning för närvarande, jemlikt beslut
vid 1892 års riksdag, utgör i lön 3,000 kronor och i tjenstgöringspen-
ningar 1,000 kronor samt dessutom 20 famnar ved äfvensom trädgårds-
och åkerjord, omfattande tillsammans omkring 2 hektar. Den närmast
föret varande förvaltaren åtnjöt i enlighet med bestämmelserna vid
1857—1858 samt 1859—1860 årens riksdagar ett kontant belopp mot-
svarande 3,150 kronor samt åtskilliga naturaförmåner, som sedermera
eller år 1874 uppskattades till 1,000 kronor. Härförutom åtnjöt han
fri bostad samt egde äfven fritt förfoga öfver trädgårds- och plante-
ringsland, som, då under nu senast förflutna åren en del deraf användts
till plats för nya arbetarebostäder vid bruket, till arealen något öfver-
steg hvad för närvarande är till förvaltaren upplåtet. Derjemte erhö-
ll förre förvaltaren J. Samzelius år 1874, då han tjenat bruket i 21 år,

ett personligt lönetillägg af 800 kronor om året, hvarigenom hans inkomster från bruket, oafsedt förmånen af fri bostad och ofvannämnda jordareal, beräknades till kronor 4,950.

På sätt bruksförvaltaren i sin nu förevarande framställning antydt, har brukets rörelse sedan hans tillträde af befattningen och efter vidtagande af omfattande nybyggnader och ändringsarbeten i ganska väsentlig mån tillvuxit och i sammanhang dermed äfven den vinst, bruket lemnat, betydligt ökats. Sålunda utgjorde medelvärdet af brukets tillverkningar under tioårsperioden 1885—1894 något mer än 151,000 kronor mot 108,000 kronor under åren 1864—1873, hvaraf på tillverkningar för riksbankens egen räkning kan antagas belöpa omkring 75,000 kronor för år under båda tidsperioderna, utvisande, att afsättningen af brukets alster till andra än riksbanken under senare tider varit i betydligt stigande; och sistlidet år uppgick värdet af brukets levereringar till banken och andra kunder till ett sammanlagdt belopp af kronor 237,471: 72, hvaraf för riksbankens egen räkning 76,900 kronor. Hvad vinsten beträffar har densamma från att under åren 1864—1873 eller de 10 år, som närmast föregingo det, då det personliga lönetillägget till närmast föregående förvaltare beviljades af Riksdagen, hafva i medeltal för år utgjort 27,098: 90 kronor, nu så vuxit, att den i årligt medeltal för de 10 åren 1885—1894 utgjort 38,465: 68 och för de 5 åren 1890—1894, under hvilka dock ett vinstmedlen frändraget belopp af tillsammans 81,247 kronor användes för ny- och tillbyggnader vid bruket, 49,293: 10 kronor samt under nästlidet år öfver 100,000 kronor.

Under dessa förhållanden och då den nuvarande förvaltaren, som erhöll förordnande på befattningen den 25 februari 1875 och befordrades till densamma den 7 september 1876, sålunda tjänat bruket ungefär lika länge som företrädaren, när denne erhöll löneförbättring, vill det ock synas vara billigt, att han efter samma tid tillförsäkras enahanda inkomster, synnerligast som fullmäktige kunna vitsorda hans nitiska och förtjenstfulla verksamhet. På grund häraf och då i fråga om den form, hvori löneförbättringen skulle utgå, fullmäktige, i enlighet med sin till bankoutskottet vid 1892 års riksdag † framställning om reglering af aflöningsförhållandena vid Tumba uttalade åsigt, fortfarande anse, att ålderstillägg i vanlig mening ej böra tilldelas brukets tjänstemän såsom varande tillsatta endast på förordnande tills vidare, hafva fullmäktige, jemväl med hänsyn till hvad föreståndare för enskilda industriella anstalter nu för tiden erhålla i aflöning, funnit sig böra tillstyrka, att ett personligt lönetillägg af 1,000 kronor om året måtte förvaltaren Fiebel-

korn tilldelas, att af honom åtnjutas från och med innevarande års början.»

På grund af hvad sålunda anförts till stöd för framställningen får utskottet, med afseende på förvaltaren Fiebelkorns långvariga tjenstetid och det förtjenstfulla sätt, hvarpå han skött sin befattning, hemställa,

att Riksdagen må bevilja förvaltaren vid Tumba bruk, Johan Theodor Fiebelkorn, ett personligt lönetilllägg af 1,000 kronor om året, räknadt från innevarande års början.

Stockholm den 21 februari 1896.

På bankoutskottets vägnar:

O. R. THEMPTANDER.